

Záchrana Pornviligu (#34)

Príspevok pridal Pekm
Pondelok, 17 december 2007

Po pár dňoch oddychovania a ochutnávania Krakonošovej bilinej vo vlastnom hrade začala skupinka pomaly uvažovať ďalej. Zrazu ich rozhovor prerušil dupot koní v diaľke. Skupina spozornie a všetci sa chopia zbraní až na Bushida, ktorý si pohladká päste. Ku Knightwoodu sa blížia tri kone.

Na prvom sa nesie ělovek s mladou sexi sleènou. Na druhých dvoch koňoch sa vezú dve a dve milé sleèny. ělovek má brnenie a viditeľne už ěo to v živote preskákalo ěom sveděia jeho jazvy na tvári. V ruke drží zástavu Arabellu a máva na dobrodruhov nejakou listinou. Zoskoěí z koňa a predstavuje sa. „Som vyslanec pána Rozenberga a volám sa Zeterberg. Som jeho bratranec a posielam ma za vami s týmto dokumentom.“ Bushido však moc Zeterberga nepoěúva. Zostáva totiž pohľadom na dievěati ěo sa viezlo za Zeterbergom a ktorú už nielen videl. Zeterberg si to všimne a predstavuje ich: „Volá sa Angelona a tamto sú Jenny a Dolly a na druhom koni k vám prišli Aria a Lanny. Nech sa páěi tu je zabezpeěená listina.“ Podáva dobrodruhom papier, ktorý nahlas ěíta Krakonoš.

„Váš pán - Rozenberg vás ťiada o pomoc. Prišlo za mnou päť sleěien, ktoré u nás pracujú v hostincoch (a sú jedny z najlepších) s prosbou. Pochádzajú z dedinky Pornvilige, ktorú ani na mape nenájdete. Nachádza sa na juhozápade Hullack Forestu. Potrebujú pomoc lebo ich dedinu v poslednom ěase týra a ohrozuje druid, ktorý sa z nieěoho niě premenil z dobrěho druida na zlěho a nenávistněho, ktorý niěí všetko naokolo. Keěže stále hrozí nebezpeěenstvo vojny zo severu, nemôžem poslať na túto prácu svojich vojakov. Keěže mám ale dobré skúsenosti z vašími službami, ťiadam vás, aby ste dievěatám vyhovelí a splnili moj príkaz. A ěšte nieěo. Druid chystá nejaké veľké, zlě zaklínadlo, ktoré bude mať hotové do štyroch dní a zabije všetkých ělenov dedinky (dedinka sa skladá z 20 osadníkov, 2 mužov a 18 dievěat) a tak sa musíte ponáhľaa ěo Vám sily staěia. Hlavne ho nenechajte prehovoriť, lebo vás mocným zaklínadlom premení. Snaťte sa tento príkaz dodrťaa pokiaľ chcete preťi!“

Dievěatá sa na všetkých milo usmievajú a je vidie, ťe v hostincoch nerobia len ěašniěky a urěite aj pán Rozenberg vyuťiva ich služby a moťno práve preto vám pridelil túto úlohu. Zeterberg ěšte na záver povie „Dievěatá sú prvou ěasou vašej odmeny. Tu je aj preddavok ěo posielam pán Rozenberg, a hodí na zem 5 mešcov s 500zl. Zvyšok 1000 zl. na hlavu dostanete až po zabíí druida. Samozrejme všetky poklady a veci, ktoré u neho nájdete si moťete nechať. Hlavu mätveho druida prineste do Pornvilige alebo do Arabelu. Dievěatá urěite nájdete v jednom z hostincov. A ěšte aby som nezabudol. O hrad sa báť nemusíte, o chvěľku vyráťa oddiel 5 ozbrojených mužov ako podpora a poěiakovanie pána Rozenberga“ a pomaly odchádza na koni.

„Po ceste to ani cvalom nestíhame, ale pokiaľ pôjdeme na koňoch do prístavu Imersea a potom loiou tak sme tam v ěasovom limite.“ Vraví Krakonoš znaly miestnych pomerov pri pohľade do mapy. Všetci súhlasia, ale úloha sa im zdá obtiaťna, a preto sa Bushido snaťí prehovoriť 6 bratov na ěele s Viktorom. „Poěuli ste tú novinu? Moťete sa s nami vydať na malě dobrodruťstvo.“

„Malě??? Práve sme to poěuli a nejaký mocný druid nie je věbec malě dobrodruťstvo. Nás tam teda urěite nedostanete. Ale ak sa dohodneme tak vám moťeme poěas vašej neprítomnosti stráťi hrad.“ Vraví Viktor.

„A ja ich tu zostanem stráťi aj s hradom.“ Sľúbi Barón.

„No ěo už s vami máme robiť...tak tu máte aspoě pár zlatých za stráťenie.“ Pohodí zlatky na zem s śaťkým srdcom Zjaec.

„Tak ěo bude s nami chlapi? To nás tu necháte len tak stáť?“ Prihovárajú sa skupinke krásne dievěatá. Dobrodruhom viac nebolo treba hovoriť a do svojich skromných príbytkov si postupne odvádzajú dievěatá. Bushido si berie Angelonu. Krakonoš Lanny a dokonca aj Ariu. Isu zase vidie s blaženým úsmevom ako odchádza s Jenny a Dolly. Kriss sa skromne pobral postarať sa o kone a moťno v tichosti aj trošku ostatným ělenom druťiny závidel ale povedal si, ťe je

lepšie ma• na druhý deň kone pripravené, keďže skoro ráno musia vyraziť na cestu. Zjaec si brúsil dýku a pozeral do ohňa. Nikto nevedel čo si myslí, ale bolo vidieť, že uvažuje nad niečím dôležitým. „Poí si aj ty uži, možno už na to v živote nebudeme ma• p Ktohovie ako dopadne toto naše dobrodružstvo.“ Vyzýval ho Bushido. Táto výzva však zostala bez odozvy a Zjaec naďalej pozeral do ohňa a po pár hodinách sa pobral spa• – sám.

Ráno vyrážajú dobrodruhovia na koňoch, ale predtým sa rozlúčia s dievčatami tak ako sa na pánov patrí. Ako idú koňmi, rozprávajú si veselé zážitky z minulej noci. Vidieť sa im páčila a všetci sa zhodli na tom, že Rozenberg má dobrý život ak si môže takéto baby dopriať každý deň. Po pol dni cesty sa zrazu začne spúšťať silný vietor. Obloha sa zatiahne a začne pršať. Zrazu sa vietor mení na víchor a nečakane uvidia blesky a začujú aj hromy. „Mali by sme ešte chvíľu ísť a potom nájsť niečo skôr ešte istinku na schovanie sa pred dažďom a búrku. Moc sa mi teda nechce preháňať po lese za takéhoto počasia.“ Prehodí Kriss počas jazdy a každému sa tento nápad pozdáva. V tom sa ozve kúsok od dobrodruhov blesk, ktorý silno uderil do stromu. Kone sa splašia a začnú sa stavať na zadné. Tento ich výstrelok našťastie všetci členovia družiny ustojia. Po pár hodinách jazdy skupina prichádza na miesto, ktoré nie je možné ani obísť a ani podliezť. Cez cestu je totiž padnutý strom a keďže po stranách lesnej cesty je kopeček, ktorý je pod náporom dažďa šmykavý a mokrý, musia cez prekážku preskočiť. Prvý skáče Isa a so svojím koňom preskočí priam ukážkovo. „Vidíte? Takto sa má držať v sedle a skákať.“ Nabáda svojich priateľov, ktorí pochvalne krúčia hlavami. Hneď za ním preskočí s rovnakou ľahkosťou aj Kriss. Po ňom už síce nie s takou ľahkosťou ale predsa len preskočí na svojom malom poníkovi aj Zjaec. Za ním sa rozbieha Bushido, avšak jeho koň sa tesne pred prekážkou vzoprie a Bushido preletí cez koňa na zem kde sa udríe o kameň a strašne zanadáva. Krakonoš vzadu sa mu smeje ale o pár minút predvedie rovnaké číslo spolu s jeho koňom aj on. Bushido to nevzdá a na druhý pokus je pri preskoku úspešný. Je ale vidieť, že kone sú veľmi nepokojné a už by tú búrku a tmavý les mali najradšej za sebou. Krakonoš si však na jeho druhý skok netrúfa a dlho váha s preskočením padnutého stromu. „Ak si netrúfaš, zoberiem tvojho koňa a preskočím s ním ja.“ Ponúka sa Isa. „No...no aj hej“ nesmelým hlasom prehovoril Krakonoš a zosadol. Isa predvedie znovu excelentný skok a Krakonoš na druhej strane znovu nasadne do sedla. Po hodinke cestovania sa ozve „Je lepšie usadiť sa ako prísť za tmy do prístavu. Aj tak žiadne lode nevyplávajú v noci.“ Uvažuje Kriss. „Tak teda rozbaľme domček.“ Usmieva sa na Krakonoša Zjaec. Krakonoš si zamrmlie pár známych viet a už je vidieť ako sa stavajú tehly, dosky a kamene do jedného úhľadného domčeka. Kriss a Isa pred večerou ešte upokojujú svojimi hraničarskými schopnosťami kone. Všetci sa najedia a poberú sa spať.

Zrazu sa uprostred noci zobudia na strašný rámus, ktorý prichádza z dvier domčeka. Zároveň sa spustí aj Alarm, teda kúzlo, ktoré domček chráni. Nikoho to však už nezobudí, pretože sú už všetci hore a prekvapení pozerajú čo sa to deje. Krakonoš chytil svoju palicu a zakúzil na ňu svetlo. Zvyšok skupiny berie do rúk svoje zbrane a Isa a Zjaec majú aj brnenia keďže v mithrilovej košielke aj spali. V vo vnútri domčeka vidia veľkú modrú opicu a za ňou rozbité dvere. Opica sa vrhne na prekvapeného Bushida, ktorý spal najbližšie od nej. Vzápätí prebieha boj keď tu zrazu Krakonoš zamrmlie niečo popod nos a ozrúta zostane stáť bez pohnutia akoby bola paralyzovaná. To veľmi potešilo malého Zjaeca, ktorý jej hneď začal poeítať rebrá dýkou. Samozrejme ani zvyšok skupiny nezaostal a tak skôr ako sa opica prebrala zo snenia leží na podlahe domčeka veľká mätvola. „Vynesme ju von. Nebudeme tu predsa spať s mrtvolou.“ Prehovorí Kriss. Všetci ostatní ťakujú Krakonošovi za jeho mocné arkánne kúzla, ktoré dokážu paralyzovať takú príšeru. Isa pomôže Krissovi a spolu zatarasia vchod stolom a znovu sa všetci poberú spať. Počas noci sa už nič nestane a tak sa družina ráno zobudí nie celkom čerstvá, ale za to živá a takmer bez zranení. Hneď ráno Krakonoš pozrie na oblohu a skonštatuje „Sice už prestalo pršať, ale za to obloha je stále zatiahnutá a fúka.“ A tak sa všetci vyberú čo najrýchlejšie k prístavu do mesta Imersea, pretože čas na splnenie dobrodružstva sa im už kráti. Keď dorazia do prístavu uvidia plné krémy a všetky lode priviazané a zakotvené. „Niečo sa mi tu nezdá.“ Obzerá sa Zjaec so svojím zlodejským šiestym zmyslom. „Poíme do krémy, tam sa dozvieme niečo bližšie.“ Skonštatuje Bushido a už si to šinie do krémy. Vnútri je skoro všetko obsadené a bol problém nájsť jeden stôl úplne v rohu. „Čo sa deje? Kedy vyráža prvá loď cez jazero?“ Pýta sa Isa krémára. „To neviete?? Už pár dní sa tu na prístavišti udomácnil obrovský papagáj, ktorý si tam urobil hniezdo a nikoho nechce pustiť do prístavu. A my sme príliš slabí na to aby sme ho dokázali poraziť.“ A keďže skupina sa ponáhľa (už zostávajú len 3 dni do splnenia úlohy) sčúbi, že tú príšeru zabijú za čo požadujú cestu na druhú stranu zadarmo a keby sa niečo našlo ako bonus určite by boli všetci členovia ešte spokojnejší. „Ja vás na druhú stranu zoberiem ak zabijete príšeru.“ Ozve sa od vedľajšieho stola. „Volajú ma Lorenz. Vlastným jednu z plachetníc a stoja mi obchody, takže budem rád ak sa dohodneme.“

A tak slovo dalo slovo a družina sa pobrala do prístavu, kde už z diaľky vidia papagája vysokého ako kostolná veža. Ten ich zbadá a pozerá na nich z diaľky. Akonáhle ale prídu bližšie a narušia jeho životný priestor rozbehne sa proti nim a poriadne nahnevane škrieka a rýchlo prepletá svojimi štyrmi nohami. Rýchlo dobehne k družine a začne na Bushida a na Krissa. Obaja sa hneď bránia a vracajú útok údermi presných a tvrdých pästí a sekmi ostrých mečov. K tomu sa pridá Isa s jeho presnými strelami s luky, Zjaec s jeho zákernými bodnými ranami cez šachy na nohách obrovitého tvora a samozrejme Krakonoš, ktorý vypúšťa magické strely. Ako rýchlo papagáj pribehol k skupine tak rýchlo aj padol na zem mäťvu

a nestihol skoro nikomu ani ublížiť. „No nebolo to niè moc ale aj tak budeme pre jazeroplavcov hrdinovia.“ Teší sa Zjaec. „Ja by som si ale skôr než vyplávame odložil nejaké tie peniačky. Tam kúsok od prístavu som videl banku. Bolo by dobré ju navštíviť a nechať si tam uložené peniaze v bezpečí.“ Navrhol Bushido. Všetci si zrazu chcú uložiť peniaze a tak banku chvíľku zaplní len družina, ktorá si odkladá svoje úspory. Každý člen dostal od bankára papier s čiastkou a menom s ktorým je potrebné dostaviť sa a peniaze vybrať. „Dávajte si na ne pozor. Len s týmto papierom peniaze vyberiete.“ Vyprevádza ich bankár. Skupina sa vracia do krèmy, kde oznámia jazeroplavcom túto skvelú novinu. Všetci sa veľmi potešia a Lorenz tak ako sčúbil berie skupinu k svojej lodi. „Tu sme sa spolu s ostatnými jazeroplavcami dohodli, že vám teda dáme niečo navyše. Tu sme pre vás pripravili súdok s pravým a silným rumom. Kiež by vás zohrieval ak vám bude chladno a pomohol vám prekonať ťažké obdobia.“ Krakonošovi zasvietili oči a už v jeho mysli prebiehali alkoholové orgie keď jeho myšlienky prerušil znovu Lorenz. „Potrebujeme ale ešte naložiť tovar a zásoby na pár dní. Nikdy neviete kam vás jazerné vetry zavanú.“ Krakonoš ako pomoc vykúzlil neviditeľného pomocníka a už sa kmitá pri nakladaní.

Zrazu sa jeden z mladších námorníkov pozrie na Lorenza: „Uniesiem tieto štyri bedničky? Nie je to na môja veľa?“

„Je, neunesieš ich!“ odpovie Lorenz, ktorý sedí chrbtom k lodi.

Námorník zoberie len dve bedničky a pýta sa kapitána Lorenza znovu: „A teraz? Teraz to už odnesiem?“

„Hej, teraz už hej“ hovorí Lorenz bez toho aby sa obzrel.

„Teda musím povedať, že veľa toho nespraví ale odborník je to na slovo vzatý.“ Hovorí okolo prechádzajúci jazeroplavec s úsmevom.

Po naložení sa všetci rýchlo rozlúčia s pobrežím a pevnou zemou a vydajú sa na dvojdňovú plavbu. Asi po hodine plavby si Zjaec a Bushido všimnú pri lodi nejakú rybu. „Poďte sem a pozrite sa čo s nami pláva.“ Zvolajú ostatných a Krakonoš zaloví v pamäti pri pohľade na rybu. „Aaaa už viem, je to ryba, ktorá vie elektrizovať a nie je nebezpečná pokiaľ ju niekto nevyprovokuje. Ďal som o nej v knižnici v Suzaille. Vyskytuje sa veľmi zriedkavo. Máme šancu, že sa nám ju podarilo zhladiť.“ Isa po týchto slovách uvoľňuje napnutú tetivu luku a tvári sa ako by ani luk v ruke nemal. Tak družina preplávala jeden deň a niè zvláštneho sa nedialo. Niektorí len tak pospávali, druhí meditovali a ďalší sa snažili pozerať na prírodu okolo a nechal sa unášať vlnami. Všetko toto občas prerušil kapitán Lorenz, ktorý každú väčšiu vlnu okomentoval slovami: „NEHOUPAT!!“ Tak šlo všetko v kľude jemných vln jazera až do druhého dňa v noci, kedy sa stalo niečo čo čakal asi málokto. Najskôr sa obloha zatiahla tak, že sa mesiac stratil a nastala úplná tma. Spustil sa znovu vietor a dažď a blesky pretínali oblohu. Voda sa rozbúrila a vlny sa poriadne zväčšili. Kriss, ktorý ako jediný nespál lebo pár hodín meditoval sa pohyboval po lodi a pozeral do čiernej tmy. Zrazu sa jeho pohľad zasekol na bode v diaľke. Zdá sa mi to alebo je to naozaj? Pýtal sa sám seba. Tuším tam vidím loď. Vybral sa za Lorenzom, ktorého teraz každé druhé slovo bolo NEHOUPAT a ten ho odbil, že žiadnu loď nevidí a že lode sa v týchto miestach objavujú len obchodné.

Krissovi to však nedalo a tak sa pozeral na stále sa približujúcu loď. Keď bola loď celkom blízko, že už ju mohli vidieť všetci z posádky na palube zrazu Lorenz vyhlási: „Je to bojová vojenská loď, ktorá je rýchlejšia ako moja plachetnica. Ale určite nebude zlá, lebo také som tu ešte nikdy v živote nestretol.“ Len čo to dopovedal tak sa zrazu na lodi rozprestrel vlajka s prekríženými hnatmi a s písmenom M. pod nimi. „Ach toto je zlééé.“ Vykríkne Kriss a uteká zobudiť zvyšok družiny. Vojenská loď je stále bližšie a bližšie a pomaly sa otáča. „Rýchlo, rýchlo snažte sa im uplávať.“ Nabáda Bushido a všetci s napätím čakajú čo sa bude diať. Zrazu sa na vojenskej lodi začnú dvíhať strielne a z každej sa von začne tlačiť delo. „Mám návrh. Je to vojenská loď, ktorej nemáme šancu uplávať ale keby sme išli kúsok k brehu, ktorý je predpokladám tým smerom tak máme šancu pretože oni majú hlboký ponor a neodvážia sa do plytších vôd. Tam by sme sa im mohli stratiť.“ Navrhuje Lorenz, ktorý je vyplašený a bledý. „No len poíme, poíme!!“ zhodnú sa všetci členovia družiny. Krakonoš medzitým skúša odkiaľ vietor fúka. Zrazu sa plachetnica stane terčom späšky šípov. Niektoré preletia a padnú do mora, niektoré sa zapichnú do sčúbov, niektoré zrania časť posádky a niektoré poškodia plachty. Isa im opätuje streľbu a Zjaec to isté skúša s kušou. Pár šípov je na nepriateľskú loď vystrelených ale z druhej strany nie je počuť žiaden zvuk. Isa to skúsi znovu a poriadne zamieri. Z druhej lode je počuť ako niekto padol cez palubu a čupol do vody. Isa sa poteší a s úsmevom pozerá na kamarátov dobrodruhov a čaká uznanie. Namiesto uznania sa však Krakonoš pustí do kúzlenia smrtiaceho oblaku. Medzitým plachetnica smeruje tam kde by mala byť plytšia voda. Aspoň podľa Lorenza. Vojenská loď je už len kúsok za plachetnicou a tak je Krakonoš veľmi rád, že sa mu kúzlo podarí. Oblak zostáva stáť a potom ho vietor začne fúkať smerom na pirátsku loď. Z nej je počuť škrak, nadávky a zadušenie. Niektorí padnú cez palubu do vody a niektorí prestávajú veslovať. Viditeľne ich tento oblak poškodil. K tomu sa zrazu z vody okolo vojenskej lode objavujú elektrické výboje a piráti, ktorí padli do vody a žijú sa zmietajú a kričia v elektrických šokoch. Celá loď od spodu začína elektrizovať a tak sa obracia a dá sa na ústup. V tom okamihu je na plachetnici počuť veľký hrmot. „Narazili sme a potápame sa. Rýchlo preč!!“ skríkol Lorenz. Krakonoš stihol vypáliť lektvar proti zasiahnutiu šípom a vykúzlil na každého let. Dobrodruhovia sa vnesú nad potápajúcu sa loď. Z vojenskej lode ešte vyletia šipy ako posledné pokusy o zabitie družiny. Preletia okolo ale nikoho nezasiahnu. A tak dobrodruhovia letia hore dolu a nevedia kde vlastne je tá spomínaná pevnina. Bushido, Kriss a Krakonoš sa snažia zachrániť pána Lorenza a ešte dvoch námorníkov. Pána Lorenza sa snažia ešte spýtať, kde je asi pobrežie. Lorenz im ukáže

ktorým smerom by malo byť a ako ho vyťahujú z vody neodpustí si svoje typické NEHOUPAT.

Bohužia v tej tme a tme, že nikto nevie kde presne sa nachádza pevnina, prestane úniková kúzia let a všetci spadnú do vody. Všetci sa snažia plávať smerom k pobrežiu. Niektorí plávajú s väčším úspechom, iní s menším len jeden člen zaostáva viac a viac. Zjaec, aj keď sa snaží plávať čo najrýchlejšie, sa chvíľkami stráca pod hladinou, potom sa zase vynára a kúsok prepláva, potom zase mizne vo veľkých vlnách a tak sa to opakuje. Nikto si ho nevšimá a každý myslí len na svoju záchranu. Po čase na pobreží vypláva Bushido a Krakonoš. Na mori počujú šplachot Isu a Krissa ale nevedia, že Zjaec s nimi nepláva a morí sa s veľkými vlnami vzadu. Zrazu ho niečo začne ťahať pod vodu a pod vodou na neho zaútočí. Ako keby ho niečo poškrabalo a tak začne volať o pomoc. Kriss jeho volanie začuje. Dá všetky veci Isovi nech s nimi pláva na breh a on sa snaží vráť sa po Zjaeca. Zjaecovo malé teličko je stále častejšie ťahované pod vodu a tam je nielen vodnou príšerou. Nestíha sa ani nadychovať a nieto ešte bráni väčšej potvore, ktorá je vo vode doma. Vidíte mu dochádzajú sily a tak volá o pomoc. Kriss sa snaží plávať čo mu sily stačia ale vie, že je ešte od Zjaeca ďaleko. Isa medzitým dopláva na pobrežie a o všetkom hovorí Bushidovi a Krakonošovi. Bushido sa vrhne do vody a pláva smerom, ktorým ukázal Isa. Krakonoš celú dobu vykával či niekoho neuvidí ale v tej tme nikoho nevidel a tak po informáciách od Isu vypije flakonik dýchania pod vodou a pustí sa po dne niekam tam, kde by sa mal nachádzať Zjaec.

Ten medzitým bojuje čo mu sily stačia ale je viditeľne zoslabnutý, poloutopený a dorádaný. Zaháňa sa svojou dýkou tak ako mu bolo vlastné počas celého života a pomaly začína cítiť ako ho opúšťa život. Ruky pomaly ochabujú, rýchlosť a vrtkosť jeho tela sa stráca a on dorádaný od úderov a škrabancov pláva na hladine. Už sa nevládze ani pohnúť, nevládze dýchať a pred očami mu prebieha jeho krátky život. Spomenie si na svojich známych hašíštinov a na svoje prvé vraždy, prvé pokusy o kradnutie, úteky po neúspechoch a dobrodružstvá prežité so skupinou. V diaľke ešte vidí plávajúceho Krissa a oči sa mu pomaly zatvárajú. Navždy. Jeho telo začne klesať pod vodu ale v tom už je pri ňom Kriss a snaží sa ho zachytiť. Na jeho nešťastie nevie nič o príšere, ktorá v zápätí napadne aj jeho. Prebehne krátky boj a príšera padá na dno jazera mŕtva. Zjaec jej uštedril poriadne rany a výsledok ich bitky bol veľmi tesný, takže Kriss potvoru veľmi rýchlo zabil. Bohužia ale nemohol už zachrániť Zjaeca. A tak aspoň vyberajú malé ťahké teličko hobita z vody a vyložia ho na pobreží. Všetci pozerajú na Zjaeca, na telo bez duše a tichúčko plaču. Odišiel ďalší z ich kamarátov a veľmi dobrých spoločníkov. Kto bude teraz otvárať truhlice, kto sa bude zakrádať v tme, kto bude zabíjať od chrbta šikovnými pohybmi dýky, kto bude s úsmevom na perách a s dýkou v ruke vypočúvať nepriateľov? Už nikdy viac nebude počuť z jeho úst jeho bojový pokrik ŠMIK, ŠMIK. Sú dve hodiny v noci a družina unavená a smutná zaspáva na pláži.